

кж-тж прѣдставлява тайнство-то на число-то *седмь* въ различіе-то на едемы-тѣхъ *ноты*, и тайнство-то на първо-то единство. въ съвършенно-то си съгласіе, объема сичкы-ты измѣненія на свѣтскы-ты и божественны страсти, въ сичкы-ты сѣтворенія важна и прѣвѣсходна за релегіозны-ты чювствованія, проическа за природнѣ-тѣ наклонность камъ военство-то, направа челоуѣка да излива сълзы, кои-то толкова добрѣ му подобавать, распаля го съ радость; най-последне-то отъ сичко, тя види ся да е наука на душы-тѣ, и лѣжа на прѣтворны-ты възбужденія е само-то нѣчто кое-то тя не може да изрази.

Отъ тамъ произхожда сичка-та висока власть кою-то стари-ти народи намѣрихъ въ музыкѣ-тѣ. Тя научи Давида, още момче да ся бори чрѣзъ пѣсни-ты противъ нечестивыя (діаволъ) кой-то ся яви на царь-Сауловѣ-тѣ бѣсотѣ. Какъ може челоуѣкъ да не вѣрва тайны-ты слѣдствія на музыкѣ-тѣ, кои-то ся явявать въ сърдѣца-та на оныя что страдають, и повече, кога-то страдѣія-та имъ приличють на еднѣ мжкѣ! Хрістіанска-та вѣра, коя-то е узнала сичко, не отхвърли тѣхъ власть; зачто-то на всякѣ хрістіанскѣ любовь тя направа еднѣ мелодіѣ. Видѣ ѿ у самѣ-тѣ майчинѣ любовь, люлѣе си малкы-ты дѣтца и приспива ги съ любовны пѣсни, стѣпка по стѣпкѣ върви слѣдъ тѣхъ прѣзъ живота имъ, и отъ годинѣ на годинѣ раздава имъ благодѣаніе-то си и всякога имъ пѣе; за злощастіе-то си има утѣшителни псалмы, и още псаломы за надѣждѣ на еднѣ дѣто умира на дѣгло-то си.

[М. Далтенхеймъ]